

Bjørn F. Rørviik

Alice Lima de Faria

TWEE KLEINE RIDDEERS

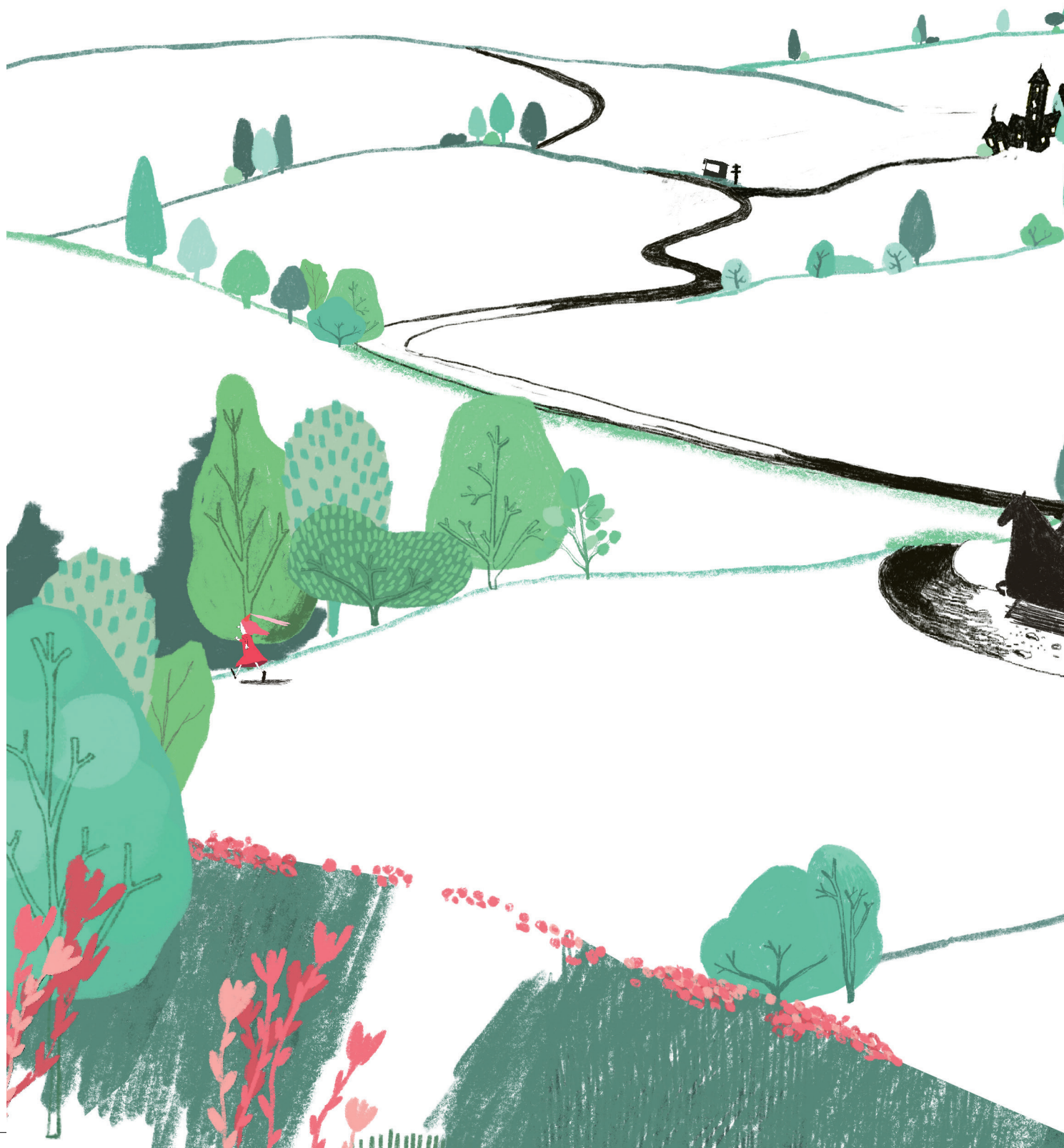
Vertaling Edward van de Vendel

Kling, klang, klink, klonk!

Kling, klang, klingeling, klunk!

De ridders gingen op weg naar het grote riddertoernooi
in Klampenborg.

Dat wil zeggen, niet allemaal. In de kleedkamer staat nog één ridder.
Dat is ridder Rozenstruik.

Hij kan maar niet beslissen welke laarzen hij aan zal trekken.

Neem ik de nieuwe met luipaardprint of de zwarte met de punt?
Misschien past luipaard niet goed bij mijn harnas? Ik heb eigenlijk meer
zin om sandalen aan te doen, maar...

Krieiei e i ...

Er stapt nog een ridder tevoorschijn. Dat is ridder Bam, ook bekend
onder de naam Kla-Bam.

Hij kijkt om de hoek van de kastdeur.

‘Zijn de anderen vertrokken?’ vraagt hij.

‘Eh... ja. Ik denk van wel,’ zegt Rozenstruik.

Rozenstruik en Bam horen
iemand aankomen. Het is
iemand die haast heeft, daar
op de trap. Misschien
iemand die iets vergeten is?

Nee, het is de baas! De koning zelf!

‘Alarm, alarm!’ roept de koning.
‘Ridders, hier komen!’

‘Wij zijn de enige twee die er nog
zijn,’ zegt ridder Rozenstruik.

‘Alleen jullie twee maar?’ zegt de
koning.

‘Ja,’ zeggen Rozenstruik en Bam. ‘De anderen zijn naar het riddertoernooi.’

‘Was dat VANDAAG?’ zegt de koning. ‘Hè, ik vergeet steeds wanneer dat is. Nou ja, dan moeten jullie het maar doen. Mijn dappere ridders, luister goed!’

Rozenstruik en Bam kijken de koning nieuwsgierig aan.

‘De prinses is weg,’ zegt de koning.

‘ALWEER?’ zegt ridder Rozenstruik.

‘Ja!’ zegt de koning wanhopig. ‘Ik ben bang dat de draak haar heeft.’

‘O nee!’ zegt ridder Bam.

‘Wel!’ zegt de koning. ‘Jullie MOETEN haar redden. En zorgen dat ze veilig terugkeert op het kasteel.’

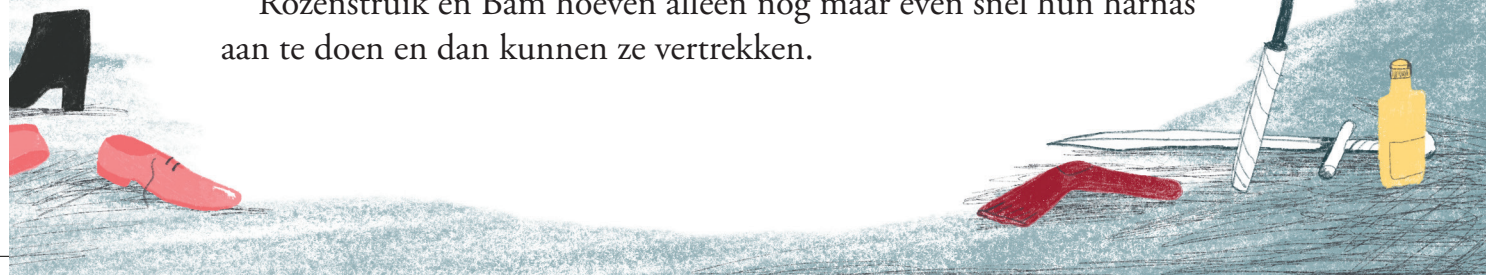
‘Oké,’ zeggen de ridders.

‘Ja, schiet wel een beetje op!’ zegt de koning. ‘Red de prinses! En jullie moeten thuis zijn voor het donker wordt!’

‘Oké, oké,’ zeggen de ridders.

Rozenstruik en Bam hoeven alleen nog maar even snel hun harnas aan te doen en dan kunnen ze vertrekken.

Als ze over de binnenplaats lopen komen ze langs de kerker. Een man met een lange baard staat voor de tralies naar buiten te kijken.

‘Per de Gevangene, heb jij de prinses vandaag gezien?’ vraagt Rozenstruik.

‘Jazeker,’ zegt de gevangene met krakende stem. ‘Ze ging die kant op.’

Hij wijst naar het bos.

‘Weet je hoe laat het toen was, zo ongeveer dan?’ vraagt Bam.

Per de Gevangene staart naar ridder Bam. ‘Twee over half kak, bam, KLA-BAM!’ roept Per de Gevangene. ‘En tok, tak, touw, de kak was LAUW!’

Per de Gevangene lacht zo hard dat hij ervan begint te hoesten. Ridder Bam draait zich om. Hij weet heus wel dat de anderen hem Kla-Bam noemen omdat hij zo vaak struikelt, maar hij houdt er niet van om daaraan herinnerd te worden. Vooral niet door Gevangene Per.

Rozenstruik en Bam gaan het bos in. Het is een mooi eikenbos met paadjes met blauwe bordjes erlangs.

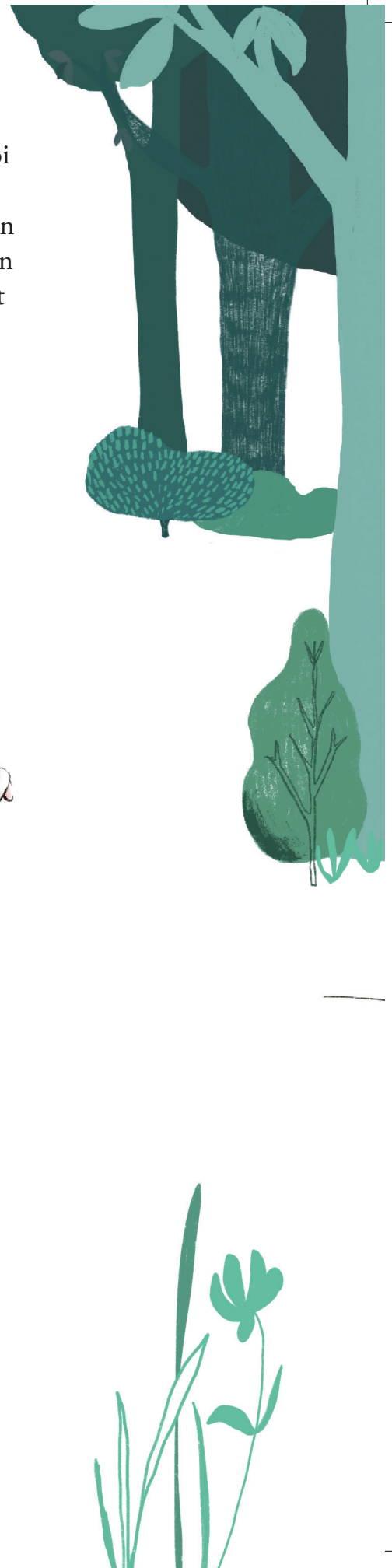
Rozenstruik heeft er een beetje spijt van dat hij zijn luipaardlaarzen aangedaan heeft, en Bam struikelt een paar keer en botst tegen een boom, maar voor de rest gaat alles goed.

Kling, klang, klink, klonk!

Kling, klang, klingeling, KLABAM! klinkt het.

‘Je moet proberen op het pad te blijven!’ zegt ridder Rozenstruik.

‘Ja, ja,’ zegt Bam.

De twee ridders stoppen
bij een wegwijzer.

‘Ik denk dat we naar de
Drakengrot moeten,’ zegt
Rozenstruik.

‘Ja,’ zegt Bam.

‘Ben je daar al eens geweest?’ vraagt Rozenstruik.
‘Alleen aan de buitenkant,’ zegt Bam. ‘Niet in de grot zelf. Jij?’
‘Nee,’ zegt Rozenstruik. ‘En ik kan niet zeggen dat ik me er echt op verheug. Een draak is nou niet bepaald een knuffeldier.’
‘Ik heb gehoord dat de draak helemaal zwart is,’ zegt Bam.
‘Ik heb gehoord dat de draak scharlakenrood is,’ zegt Rozenstruik.
‘En af en toe groen.’
‘Zwart en rood en groen, zeker weten,’ zegt Bam. ‘Met giftanden.’
‘En de draak kan je verschroeien,’ zegt Rozenstruik.

Het pad naar de Drakengrot is niet aangegeven.
Het is smal en bochtig en slecht onderhouden.
Er zijn ook heel veel boomwortels. Ridder Bam
heeft het heel moeilijk.

‘Kling, klang, klonk, klingeling, kla-bam!’
klinkt het.

En dan voelt ridder Rozenstruik ook nog eens
dat hij naar de wc moet.

Het is natuurlijk een enorm gedoe om zijn
harnas uit te krijgen, maar hij kan niet wachten.
Ze moeten er echt even de tijd voor nemen.

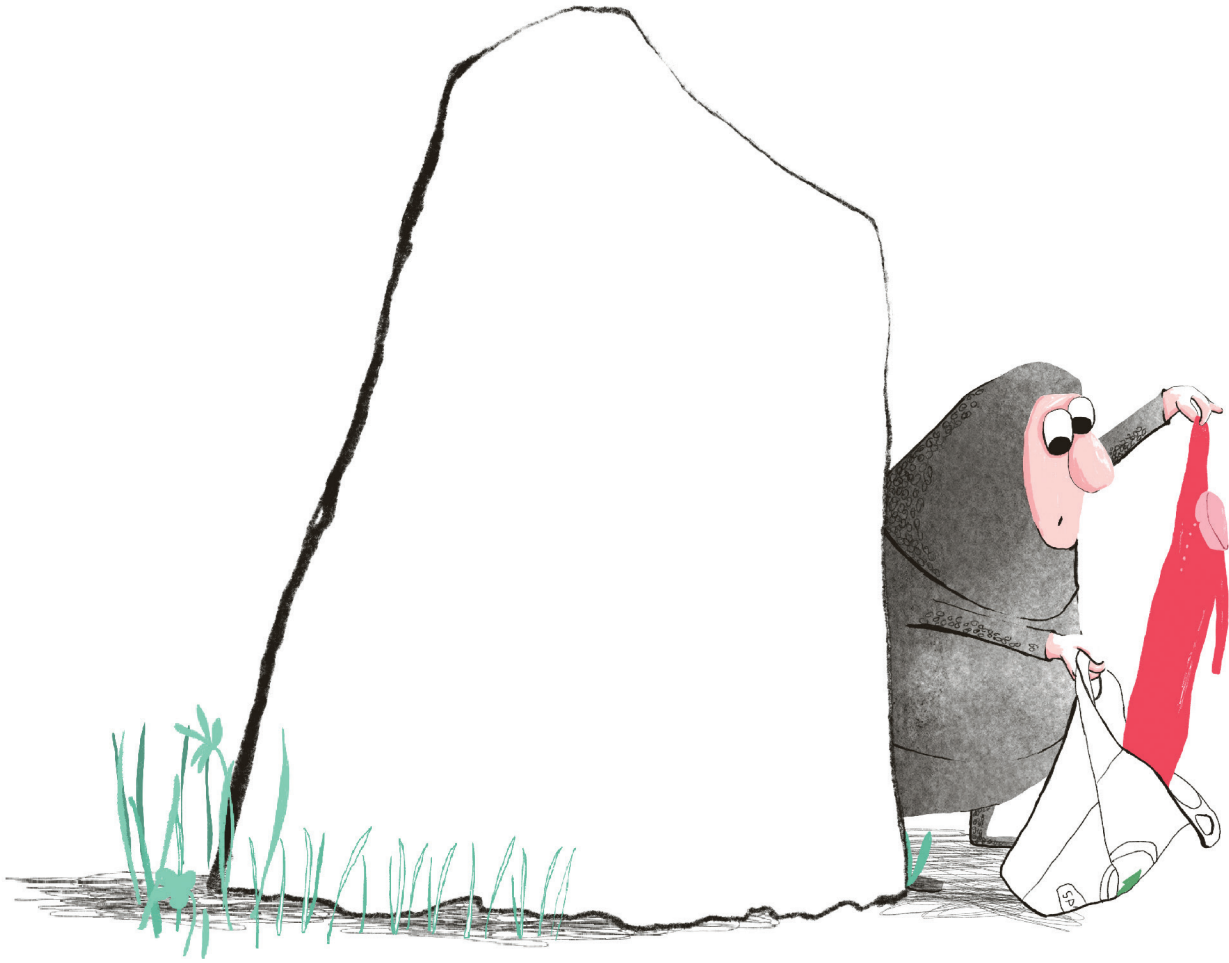
Ridder Rozenstruik gaat even achter een grote steen, en na een tijdje komt hij weer terug.

‘Moet je kijken wat daar lag!’ zegt hij. ‘Gewoon in een plastic tasje!’

Hij houdt een prinsessenjurk in de lucht en een spitse prinsessenhoed met een sluier.

‘Wat is dat?’ vraagt Bam.

‘Dit zijn de kleren van de prinses!’ zegt Rozenstruik. ‘Haar zijden jurk, haar hoed en haar gouden schoenen!’

‘Hè? Waarom liggen die daar dan?’ vraagt Bam.

‘Dat weet ik niet,’ zegt Rozenstruik. ‘Het is heel vreemd. Maar het heeft vast iets te maken met de draak.’

‘Ohh, ik vind deze opdracht helemaal niet fijn!’ zegt Bam. ‘Waarom moest de koning het nu juist aan ONS vragen? Had hij niet ietsje eerder kunnen komen en het aan de anderen vragen?’

‘Helemaal mee eens,’ zegt Rozenstruik.

Het laatste stuk van het pad naar de drakengrot is steil en ligt vol met stenen. Ridder Bam struikelt nog een paar keer, maar dan zijn ze er.

Het is precies zo'n akelige plek als waar ze bang voor waren. Een tent van de ergste soort. Er is troep en graffiti en lawaai. Uit de opening van de grot klinkt luide muziek. Er staat een enorme ploert voor die de wacht houdt. Rozenstruik en Bam komen voorzichtig dichterbij.

'Excuses, is de prinses hier misschien?' vraagt ridder Rozenstruik.

'Misschien,' zegt de ploert. 'Wie wil dat weten?'

'Wij,' zegt ridder Bam. 'Of eigenlijk de koning. Maar wij komen haar ophalen. Want ze moet nu naar huis.'

'Hebben jullie legitimatie?' vraagt de ploert.

'Nee, sorry,' zegt Rozenstruik.

'Pech voor jullie,' zegt de ploert. 'Dan komen jullie niet binnen. Jullie zijn te klein.'

'Oh, wees eens lief?' zegt Rozenstruik.

'Nee,' zegt de ploert.

'Maar kun je dan gaan zeggen dat wij er zijn?' stelt Bam voor.

De ploert kijkt de twee ridders lang aan, en dan knikt hij.

Hij is wel een BEETJE lief.

'Wacht hier,' zegt de ploert. 'Maar geen grappen uithalen!'

Rozenstruik en Bam halen geen grappen uit, en na iets van vijf minuten komt de ploert terug, samen met de prinses. Ze heeft haar gezicht met groene schmink beschilderd en is bijna onherkenbaar. Haar jurk hebben ze nog nooit gezien, dus die moet nieuw zijn.

‘Zijn alleen JULLIE TWEE er maar?’ zegt de prinses. Ze lacht.
‘Rozenstruik en Kla-Bam? Dan heb ik geen zin om mee te gaan.’

‘Jawel, je moet nu naar huis,’ zegt Rozenstruik.

De prinses lacht hard.

‘Doe de koning de groeten en zeg maar dat hij een pudding is,’ zegt de prinses. ‘Hij heeft niks over mij te zeggen. En JULLIE al helemaal niet! Kleine riddersnotneuzen!’

De prinses steekt haar tong uit.

‘Maar...’ zegt Bam.

‘Maar, maar...’ zegt Rozenstruik.

Maar de prinses heeft hun al de rug togedraaid en is de herrie weer in gemarcheerd.

De twee ridders gaan een stukje verderop op een boomstronk zitten, zodat ze geen last hebben van de muziek.

‘Misschien moeten we hier gewoon maar even wachten?’ zegt Bam.

‘Ja,’ zegt Rozenstruik. ‘Of ik weet eigenlijk niet. Iew!’

Hij kijkt naar beneden, naar zijn mooie luipaardlaarzen. Met zijn ene laars is hij ergens in gaan staan. Het is een vlek geworden, maar hij wrijft het schoon met wat mos.

‘Eerlijk gezegd ben ik eigenlijk niet zo geïnteresseerd in prinsessen,’ zegt ridder Bam.

‘Niet?’ zegt Rozenstruik.

‘Nee,’ zegt Bam.

‘Alleen niet in prinsessen, of helemaal niet in meisjes?’ vraagt Rozenstruik.

‘Helemaal niet in meisjes,’ zegt Bam.

‘Ik ook niet,’ zegt Rozenstruik.

‘Wat denk je, zullen we die hele prinses dan maar vergeten?’ stelt Bam voor.

‘Ja, waarom niet?’ zegt Rozenstruik. ‘Van mij mag ze lekker haar gang gaan!’

‘Van mij ook!’ zegt Bam.

De twee ridders lachen luid. Wat een goed idee! Dat ze daar niet EERDER op zijn gekomen!

Dan doet de telefoon van ridder Rozenstruik *pling*. Ze hebben een berichtje!

Dat komt van de koning.

‘Waar blijven jullie?’ staat er. Met twee vraagtekens zelfs. Voor allebei eentje.

‘Niet vergeten dat jullie voor het donker thuis moeten zijn met de prinses! Anders...’

Die puntjes beloven niet veel goeds. Want na de puntjes staat er een eng figuurtje.

‘De kerker!’ zegt Rozenstruik. ‘Hij gebruikt de kerker-emoji!’

‘De kerker-emoji?’ zegt Bam geschrokken.

‘Ja!’ zegt Rozenstruik. ‘Met een doodskop!’

‘Als we niet terugkomen met de prinses moeten we de kerker in!’ zegt ridder Bam.

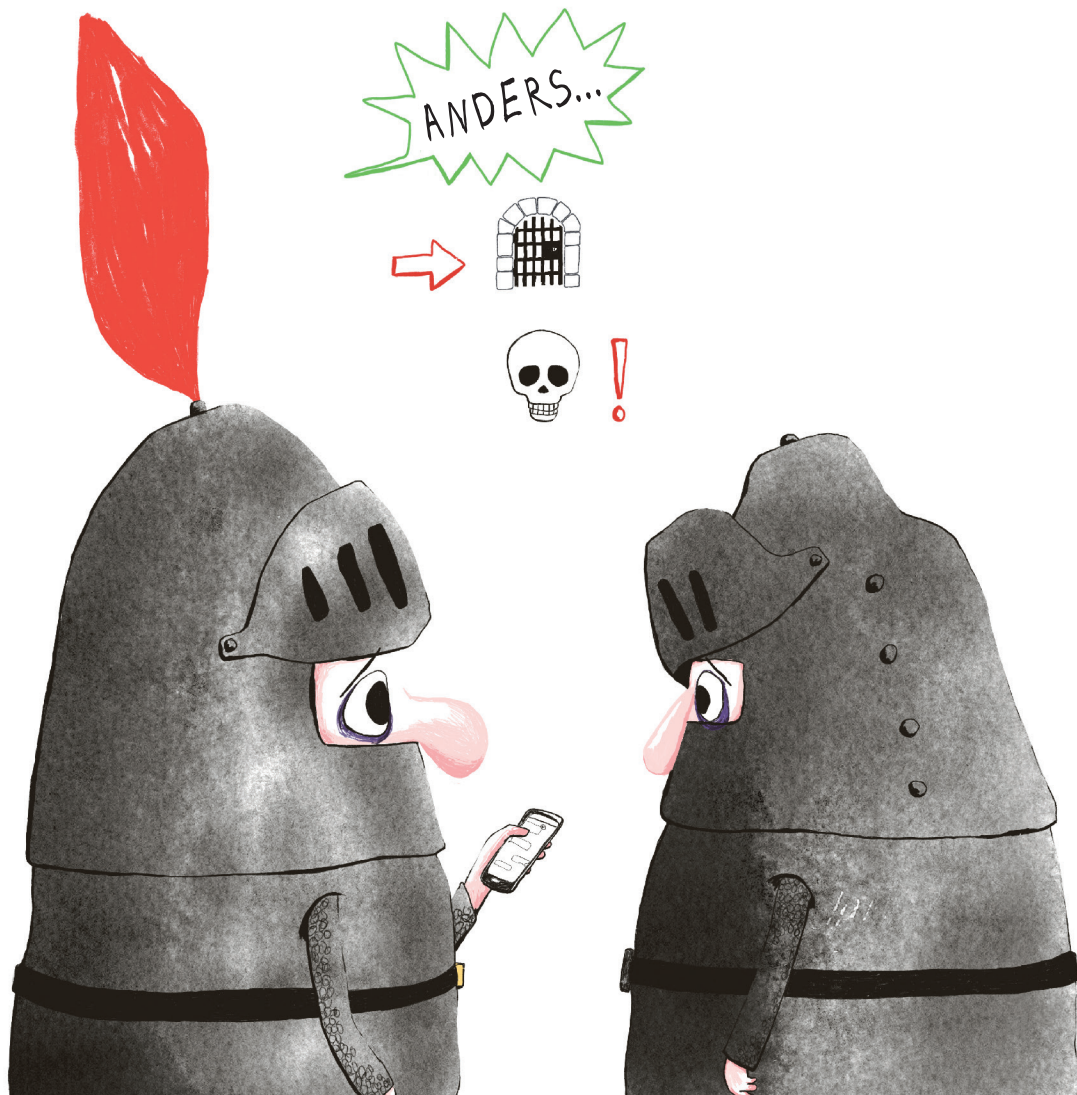
‘Ja, DAT betekent het dus!’

Dus nu moeten ze in de kerker gaan zitten? Samen met Per de Gevangene? Die slappe kakgrappen van hem zijn één ding, daar valt misschien nog wel aan te wennen.

Maar de koning pakt vast en zeker ook hun ridderuitrusting af. Zwaard en veren en medailles en alles.

‘Ik denk dat we de prinses toch maar moeten gaan redden,’ zegt Rozenstruik.

‘Ja,’ zegt Bam.

Achter de grot vinden ze een oude ladder die ze tegen de muur aan zetten. De ridders klimmen omhoog en proberen door een kier naar binnen te kijken.

‘Zie je wat?’ vraagt Bam.

‘Niet echt veel. Het is heel donker,’ zegt Rozenstruik.

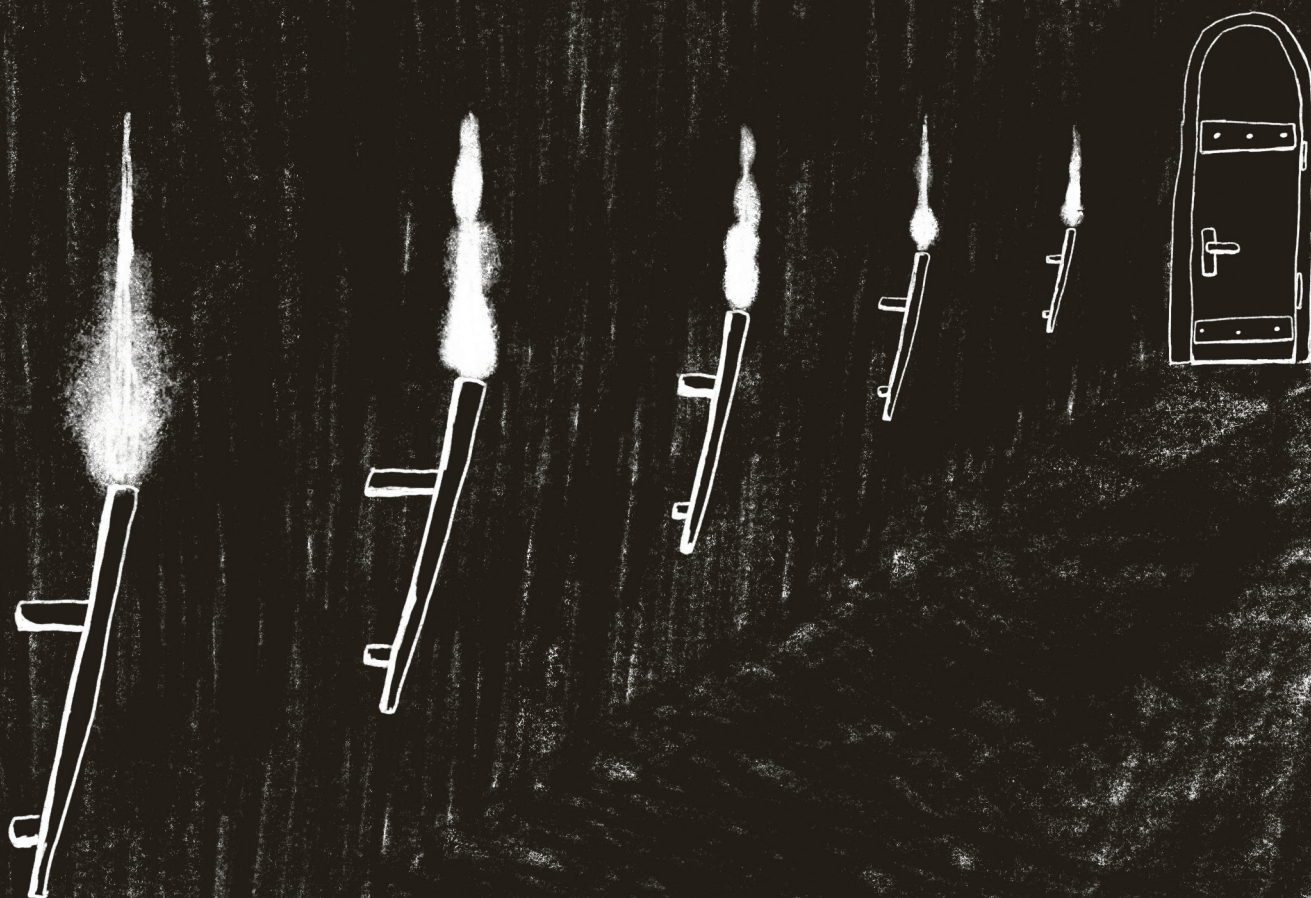
‘Maar we moeten wel naar binnen,’ zegt Bam.

‘Ja, dat moet,’ zegt Rozenstruik.

Ze proberen zich naar binnen te wurmen. Hun harnessen schrapen een beetje langs het kozijn, maar het gaat net.

KLABAM...

Klabam, klang, klingelingeling! Heeft iemand gehoord dat ze binnengevallen zijn?

Komt er iemand kijken?

Ze horen het gebonk van de muziek door de muren heen. Het geluid staat vast te hard om zich druk te maken om een beetje extra klabam.

‘Het is ons gelukt!’ fluistert Rozenstruik.

‘Ja,’ fluistert Bam en kijkt om zich heen. ‘Maar waar zijn we?’

De ridders openen een deur en kijken naar binnen.

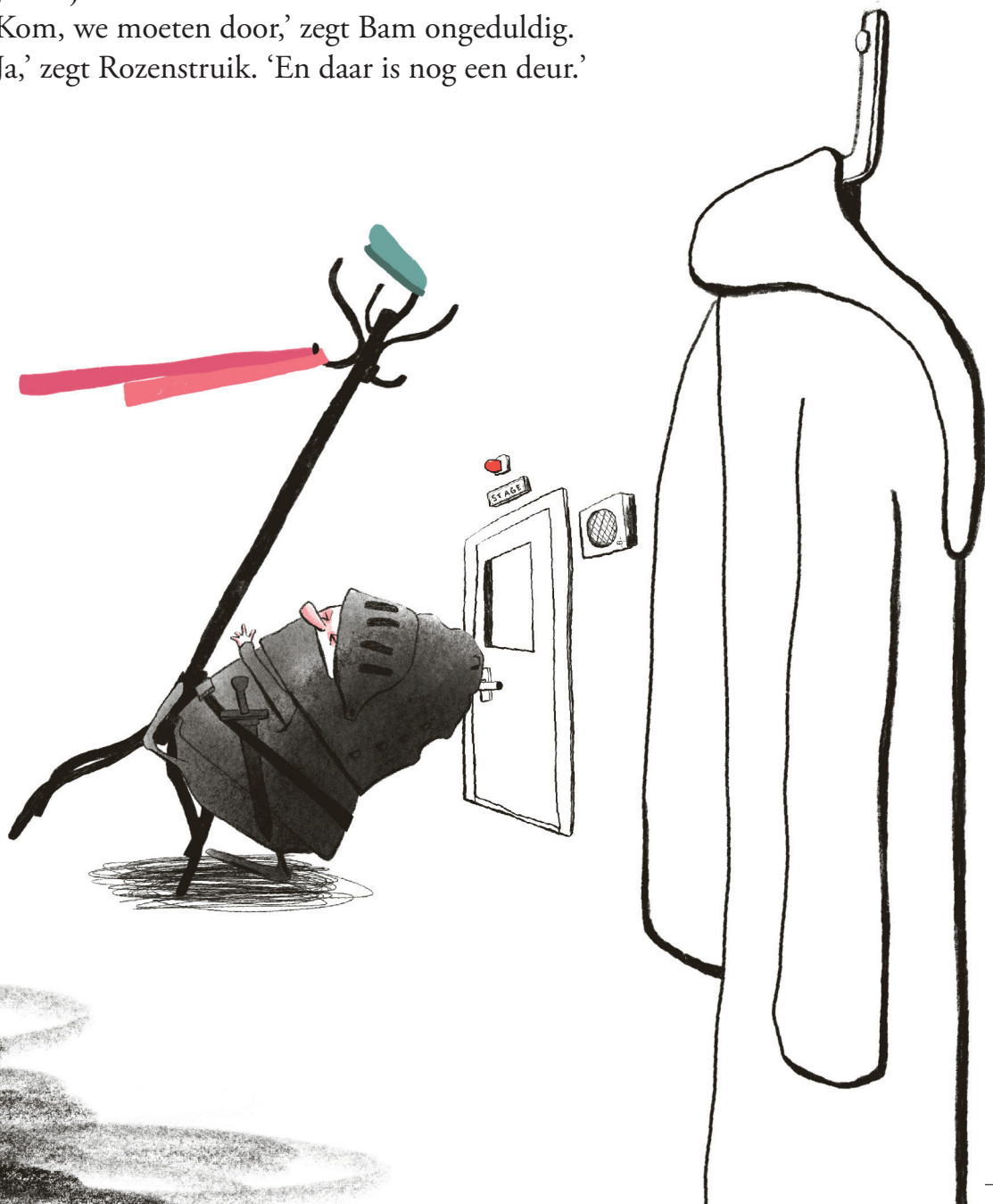
‘De artiestenkleedkamer,’ zegt ridder Rozenstruik. ‘Cool!’

Tegen de muur staat een grote spiegel, en iemand heeft zijn mantels aan de kapstok gehangen. Op een tafel staat een open make-updoos. Rozenstruik loopt erheen en neemt een kijkje.

Er ligt mascara en lipgloss en glitter en van alles en nog wat. Hij zou daar best iets van willen uitproberen, maar daar hebben ze geen tijd voor.

‘Kom, we moeten door,’ zegt Bam ongeduldig.

‘Ja,’ zegt Rozenstruik. ‘En daar is nog een deur.’

Als ze die openen slaat de
muziek ze tegemoet.

Ze zijn recht bij het podium
uitgekomen!

Gelukkig niet helemaal vooraan, maar aan de
zijkant, achter een gordijn.

De band staat maar een paar meter van ze vandaan.
Degene die op de luit speelt, zit op één knie en ragt
hard op zijn luit.

Vlak voor het podium staat de draak. Die is kleiner dan ze dachten, maar wel afgrijselijk. De draak spuwt rook en vlammen uit, grote steekvlammen die het plafond met roet bedekken.

Door de rook kunnen ze de prinses nog maar net zien. Ze staat midden in een groepje dat op en neer springt op de maat van de muziek.

‘Ze zijn knettergek,’ zegt Rozenstruik.

‘Ja,’ zegt Bam. ‘We hoeven haar alleen maar naar huis zien te krijgen. Maar hoe komen we in vredesnaam langs de draak?’

‘Ik denk dat het de bedoeling is dat we die doodmaken,’ zegt Rozenstruik. ‘Kun jij dat niet doen?’

‘Ik?’ zegt Bam.

‘Ja, beter dat jij het doet,’ zegt Rozenstruik. ‘Ik heb net mijn zwaard gepoetst. Ik heb geen zin om het meteen weer vies te maken.’

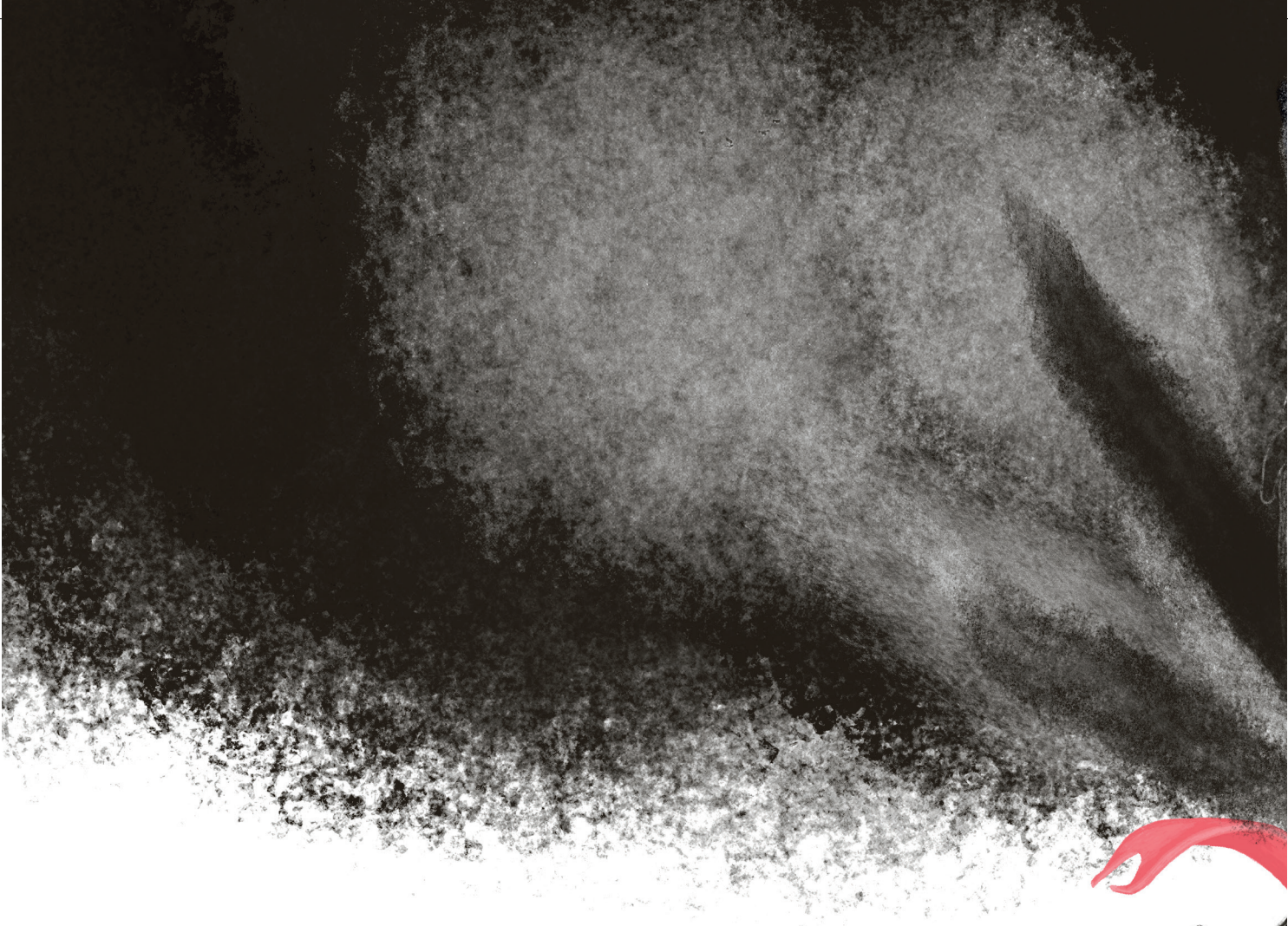
Ridder Bam knikt.

‘Doe het wel een beetje snel,’ zegt Rozenstruik.

‘Maar jij komt meteen achter me aan, toch?’ zegt Bam.

‘Tuurlijk,’ zegt Rozenstruik.

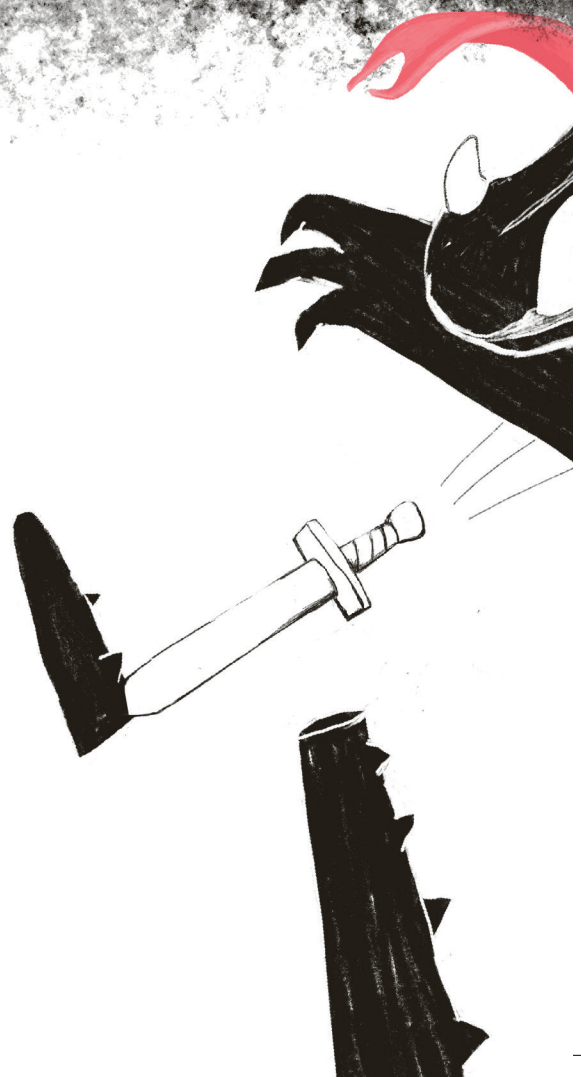

De twee ridders stormen naar voren.
Maar net op het moment dat ridder Bam
toe wil slaan met het zwaard struikelt hij
over de rand van het podium. Boem,
bonk, KLABAM!

De draak zelf mist hij, maar het zwaard
raakt wel de staartpunt.

Het hakt er zomaar een flink stuk
vanaf, waarna het zwaard trillend in de
vloer blijft steken.

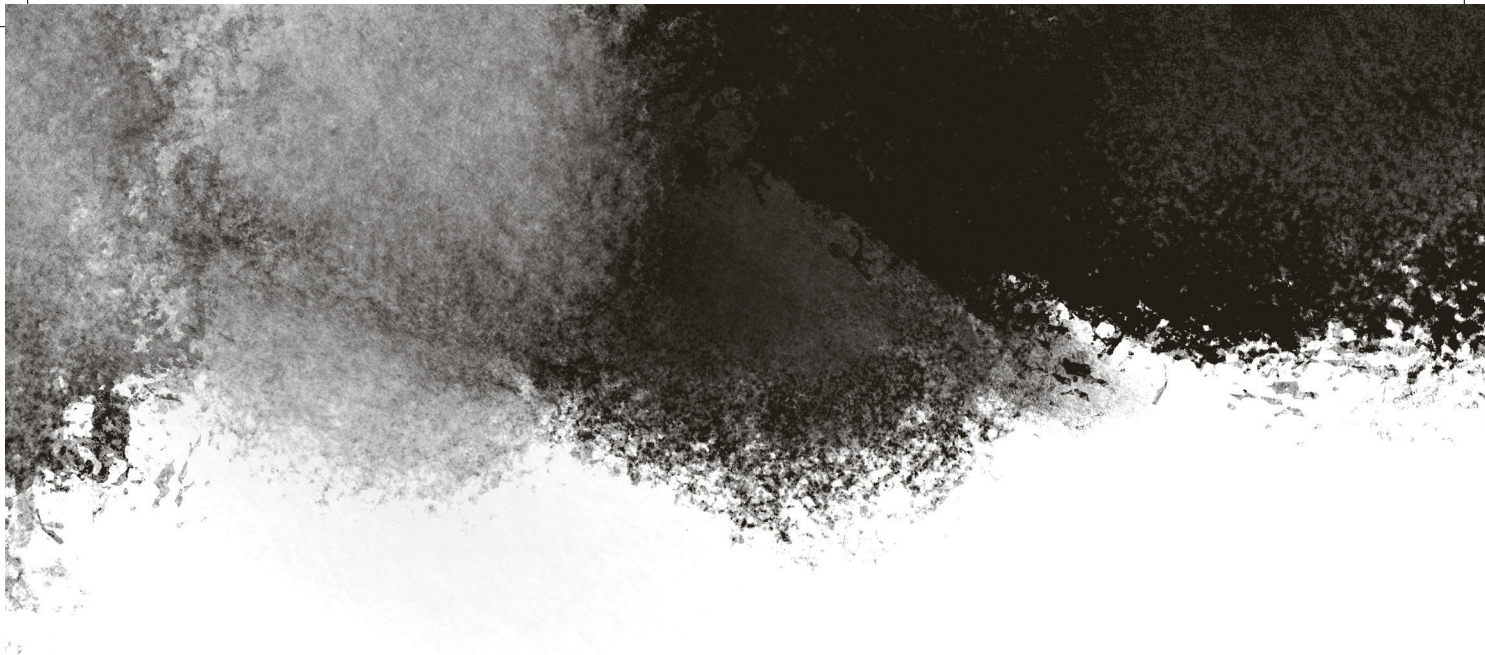
‘AUWWWWWWWWWWWWWWWW!’
brult de draak.

De draak schiet omhoog en
bonkt met kop en al tegen het
plafond, waardoor het steentjes
en roetvlokken regent.

KabonkkkPLOEFF!

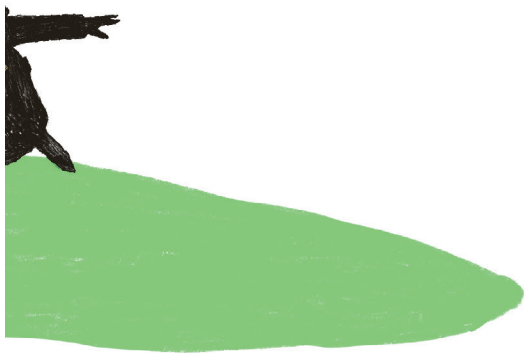
De grote drakenkop klapt tegen de grond en er komt een rookwolk uit de drakenneus.

Allebei de ridders zitten onder het roet. De draak is flauwgefallen, en er stroomt een hele scheut groene smurrie uit de bek. Het spoelt helemaal over de luipaardlaarzen van ridder Rozenstruik heen.

‘NEEEEEEEEEEE! Mijn laarzen!’ schreeuwt Rozenstruik.

‘En moet je je ridderharnas eens zien!’ zegt Bam.

‘En mijn RIDDERHARNAS!’ roept Rozenstruik.

‘De veer op je helm is helemaal verschroeid,’ zegt Bam.

‘Ook dat nog!’ roept Rozenstruik. ‘AaaaaaaAAAAAAA!’

Ridder Rozenstruik is ongelooflijk boos. Hij trekt zijn zwaard en stormt recht op de draak af.

‘Nee!’ roept de prinses. ‘Je mag de draak niet doden!’

‘NIET DOEN!’ roept de band. ‘Dan hebben we geen pyro op het podium!’

‘Er zijn verder helemaal geen draken meer!’ roept de ploert.

‘En dan sluiten ze vast de grot!’ roepen de mensen.

‘We moeten lief zijn voor de dieren, vind ik,’ zegt een meisje.

Het witte zwaard siddert in de handen van ridder Rozenstruik.

‘Maar KIJK dan naar mijn laarzen!’ roept hij. ‘HOEZO DAN!’

‘Je mag mijn prinsessenschoenen hebben! Met echt goud erop!’ zegt de prinses.

‘We kunnen jullie harnassen wassen en schoonpoetsen!’ smeken de gasten. ‘Helemaal gratis!’

‘Je mag van mij wel een nieuwe veer, als je wilt?’ kakelt een vogel.

‘Ja! En ik kom met jullie mee naar huis!’ zegt de prinses. ‘Ik beloof het!’

Rozenstruik kijkt even naar ridder Bam.

‘Het is wel je mooie zwaard...’ zegt Bam.

Ridder Rozenstruik aarzelt heel even...

...en steekt zijn zwaard dan terug in de schede.
'Oké,' zegt hij. 'De draak blijft leven!'

‘Hoera!’ roept iedereen.

‘Hoera voor Kla-Bam en Rozenstruik!’

De harnassen van de twee ridders worden gewassen en gepoetst. De ploert haalt doeken en een vat messingpoets en begint bij ridder Bam. De ploert vindt het zonde dat het harnas zo vol deuken zit.

‘Waarom struikel je toch de hele tijd, Kla-Bam?’ vraagt hij.

‘Ik zie gewoon slecht,’ zegt ridder Bam. ‘Mijn bril past niet in de helm. Het is te krap.’

‘Wat? Is dat de reden?’ zegt Rozenstruik.

‘Ja, het komt door dat stomme ding aan de voorkant,’ zegt Bam.

‘Het vizier, of hoe dat dan ook heet.’

‘Kun je het er niet gewoon afhaken?’ vraagt de ploert.

‘Lukt niet,’ zegt ridder Bam. ‘Alles zit muurvast gelast. Zo is mijn helm nou eenmaal.’

De ploert onderzoekt de helm van ridder Bam.
'Misschien kan de draak dit wel maken,' zegt hij.
'Kan de draak SMEDEN?' zegt ridder Bam.
'O, ze kan allerlei toffe dingen!' zegt de ploert.
'Maar is ze dan niet gevaarlijk?' vraagt ridder Rozenstruik.
'Soms maakt ze wel wat lawaai en zo,' zegt de ploert. 'Maar dat is vooral om mensen af te schrikken. Ze doet je niks.'
Hij neemt de helm mee en gaat het haar vragen.

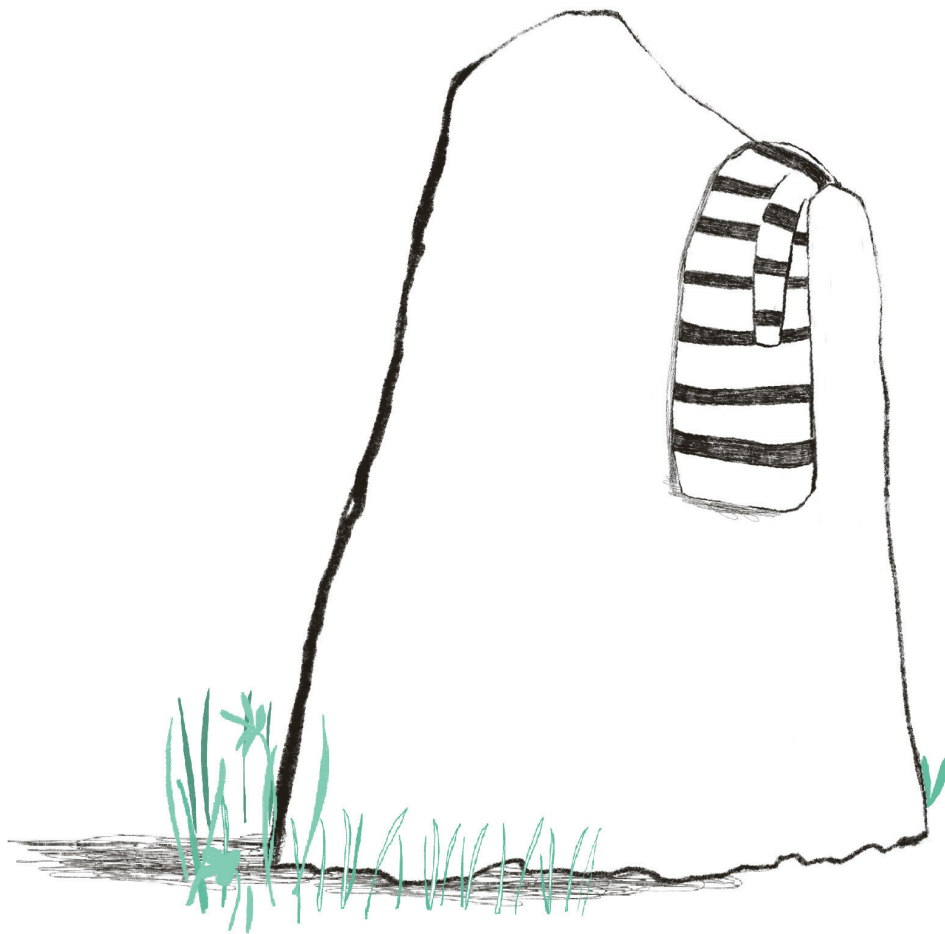
De draak is weer wakker geworden en heeft staartpijn. Er zit een verband om de punt en ze vloekt en tiert zo luid dat het in de verre omtrek te horen is. Maar ze is toch blij dat ze niet dood is, dus na een beetje aandringen zet ze een lasbril op.

De helm van ridder Bam wordt roodgloeiend heet. Met een reusachtige tang knipt de draak het vizier eraf en maakt het gat groter. Daarna laat ze de helm in een emmer met koud water zakken. En dan is de helm klaar. Hij heeft nu een grotere opening aan de voorkant, met alle ruimte voor een bril.

Maar nu moeten de ridders en de prinses snel naar huis. De ploert zwaait naar de prinses.

‘Tot woensdag!’ roept hij.

Ze gaan de heuvel af en nemen het pad naar huis. Bij de grote steen staan ze even stil, want dan kan de prinses haar normale kleren weer aantrekken.

‘Ik kan die lieve prinsessenkleertjes niet aan als ik naar de drakengrot ga,’ zegt de prinses. ‘Dan moet ik toch iets stoers hebben? Dus ik verkleed me altijd achter deze steen.’

‘Oké, maar het is best een gedoe dat je er de hele tijd vandoor gaat,’ zegt Bam.

‘Ja, vooral voor ons, want wij moeten je dan weer halen,’ zegt Rozenstruik.

De prinses wordt kwaad.

‘Zal ik jullie eens vertellen wat een gedoe is?’ roept ze. ‘Dat ik nooit eens iets alleen mag doen! Ik moet altijd zo’n stomme ridder bij me hebben, zelfs als ik alleen maar iets kleins ga kopen! Ik word er helemaal gek van!’ ‘Oké, oké,’ zeggen de ridders.

Ze laten de prinses rustig omkleden. Als ze weer tevoorschijn komt heeft ze de schmink van haar gezicht gehaald. En gelukkig is ze weer vrolijk.

‘Rozenstruik en Bam...’ zegt de prinses. ‘Ik bedenk net iets. Kunnen jullie me woensdag ook weer op komen halen?’

‘Nee, dank je wel,’ zeggen de ridders.

‘Ja, maar jullie lijken me zo aardig,’ zegt de prinses. ‘Ik geloof dat jullie misschien wel mijn lievelingsridders zijn. Als jullie willen, kunnen jullie ook iets eerder komen? En naar het concert luisteren? Ik kan de draak wel vragen om jullie op de gastenlijst te zetten.’

‘Als we dat doen, moet je dus wel mee naar huis gaan wanneer wij het zeggen,’ zegt ridder Rozenstruik.

‘Ja, want we hebben geen zin om met de draak te vechten,’ zegt ridder Bam.

‘BELOOFD!’ zegt de prinses.

Rozenstruik krijgt de prinsessen-
schoenen, en ze zijn precies de juiste
maat. Maar op de weg naar huis
gebruikt hij toch zijn luipaardlaarzen,
ook al stinken ze. De nieuwe gouden
schoenen bewaart hij voor het kerst-
bal of voor de verjaardag van de
koning.

